

VIII. PRZEBACZENIE I CZYSTE SUMIENIE

PRZEBACZENIE

1. Wersety kluczowe

1J 1,5-9; Ef 4,32; Łk 6,37-38; Hbr 9,22; Mt 6,14-15; Mk 11,25.

2. Co to jest przebaczenie?

„Bóg jest światłością, a nie ma w Nim żadnej ciemności. Jeśli mówimy, że z Nim społeczność mamy, a chodzimy w ciemności, kłamiemy i nie trzymamy się prawdy. Jeśli zaś chodzimy w światłości, jak On sam jest w światłości, społeczność mamy z sobą, i krew Jezusa Chrystusa, Syna Jego, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu.

Jeśli mówimy, że grzechu nie mamy, sami siebie zwodzimy, i prawdy w nas nie ma. Jeśli wyznajemy grzechy swoje, wierny jest Bóg i sprawiedliwy i odpuści nam grzechy, i oczyści nas od wszelkiej nieprawości.” (1J 1,5-9).

Bóg jest światłością i kiedy chodzimy w Jego światłości, trwamy w społeczności z Nim i z innymi wierzącymi. Kiedy wychodzimy ze światłości Bożej, wkraczamy do ciemności. Niebezpiecznie jest mieszkać w ciemności, ponieważ nie będziemy wiedzieli dokąd idziemy i nasza społeczność z niebiańskim Ojcem oraz z innymi wierzącymi zostanie zerwana.

Poniższa ilustracja pokazuje w jaki sposób żyjemy z innymi chrześcijanami w świetle Jezusa, do którego zostaliśmy doprowadzeni przez Ducha Świętego. Na zewnątrz tego kręgu światła jest ciemność królestwa szatana. Pragnieniem szatana jest odciągnąć nas ponownie z kręgu światłości do ciemności. On używa wielu środków, takich jak: zmęczenie, lęk, oziębłość serca, bunt, rozczarowanie, nieprzebaczenie, zranienie i ból próbując doprowadzić nas do chodzenia w ciemności.

Najciemniej jest na zewnątrz Bożego światła. Z tego powodu chrześcijanie, którzy oddalili się od niego, wydają się być w większych ciemnościach niż niewierzący, którzy jeszcze nie poznali światła Chrystusowego.



Zerwana społeczność z Ojcem może być jednak odnowiona przez Jezusa Chrystusa, który jest naszym obrońcą przed Ojcem (1J 2,1-2). Chrystus jako obrońca lub adwokat przedstawi naszą sprawę w tym momencie, gdy poprosimy o przebaczenie. Staje On w obecności Ojca wstawiając się za naszą sprawą i odnawia naszą społeczność z Bogiem Ojcem. Możemy pozbyć się naszych grzechów przez wyznanie ich swoimi ustami i odwrócenie się od nich. Jeśli to uczynimy, Bóg obiecał przebaczenie. Jest ono zupełne - Bóg nie wspomina więcej naszych grzechów.

„A temu, który was może ustrzec od upadku i stawić nieskalanych z weselem przed obliczem swojej chwały, jednemu Bogu, Zbawicielowi naszemu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego, niech będzie chwała, uwielbienie, moc i władza przed wszystkimi wiekami i teraz, i po wszystkie wieki. Amen.”
(Jud 24-25)

Chrystus umarł za nasze grzechy (1Kor 15,3) i wziął je wszystkie na siebie, ale my musimy skorzystać z tego dzieła, przez ustne powołanie się na nie przed Bogiem, to znaczy przez wyznanie go.

3. Krew Jezusa

Nie byłoby przebaczenia bez rozlania krwi (Hbr 9,22), gdyż prawo Boże żąda zapłaty za grzech, a jest nią śmierć (Ez 18,4; Rz 6,23). Jezus, jedyny bezgrzeszny człowiek, musiał cierpieć, aby nas zbawić od grzechu i doprowadzić ponownie do Boga (1P 3,18). Tylko przez krew Jezusa możesz być oczyszczony ze swoich grzechów i przez nią jesteś usprawiedliwiony. Jest to Boży udział w odkupieniu nas. Zostaliśmy ogłoszeni bankrutami, jeśli chodzi o sprawiedliwość, ale Jezus przyszedł i spłacił nasz dług na krzyżu. Jego cała sprawiedliwość została wplacona na nasze konto. Krzyż jest najwyższym aktem Bożej miłości (Rz 5,8).

„Ten człowiek na ławie oskarżonych okazał się winny. Sędzia chociaż był jego dobrym przyjacielem, nie potraktował tego przestępstwa lekko, obciążył go tak, jak było to konieczne i wręczył mu czek na pełną sumę. Ponieważ Bóg jest Święty, musiał ukarać grzech śmiercią. Na krzyżu Bóg jako sędzia, powstał i spłacił twój dług przez krew Jezusa.”

(Living God's Way: Arthur Walis)

4. Dlaczego przebaczyć?

Miłość zawsze przebacza. Jezus ukazał to nawet na krzyżu (Łk 23,34). Gdzie bylibyśmy bez Bożego przebaczenia (Hbr 9,27-28)? Duch przebaczenia jest tym, co musisz mieć w swoim sercu, nawet zanim druga osoba przeprosi cię. Jezus uczył nas, że jeśli nie przebaczymy naszemu bratu, to nie otrzymamy przebaczenia od naszego niebiańskiego Ojca (Mt 6,5-15).

„Bądźcie jedni dla drugich uprzejmi, serdeczni, odpuszczając sobie wzajemnie, jak i wam Bóg odpuścił w Chrystusie” (Ef 4,32).

Zawsze bądź tym, który przebacza, nawet jeśli ta druga osoba jest winna. Jesteś odpowiedzialny przed Bogiem za odnowienie zerwanych więzi. Bez względu na to kto jest winny lub ile razy inni cię skrzywdzili (Łk 17,3-4).

„Przebaczajcie, a będzie wam przebaczone” (Łk 6,37).

Jeśli nie przebaczymy, wtedy Bóg nie może przebaczyć nam. Tylko przebaczenie oczyści przepływ wiary działającej w naszym sercu.

Przebaczenie jest zasadniczym warunkiem zbliżenia się do Boga w modlitwie (Mk 11,25). Jeśli pozwolimy negatywnym opiniom lub obraźliwym czynom ze strony innych zakorzenić się w nas, to otworzymy się na wpływy szatana w naszym życiu. Możemy wyzwolić się z tego, odpuszczając naszym winowajcom, bez względu na to jak sprawiedliwi jesteśmy my lub jak źli są oni. To pozwala Bogu odnowić i uzdrowić nas. Gorycz jest bronią szatana więc nie pozwól zakorzenić się jej. Pozbawione przebaczenia myśli, słowa lub czyny wyrastające ze zranienia mogą być goryczą.

CZYSTE SUMIENIE

1. Wersety kluczowe:

Rz 2,15; Hbr 10,22; 1Tm 1,5; Hbr 9,14; 1 Tm 1,19; Dz 24,16;

2. Co to jest sumienie i jak funkcjonuje?

Nasze sumienie jest wewnętrzną pobudką do czynienia tego, co myślimy, że jest słuszne i unikania tego, co myślimy, że jest niewłaściwe. Jest to wewnętrzny głos, który oskarża nas, jeśli uczynimy coś złego lub bronimy, gdy postępujemy słusznie (Rz 2,15). Jeśli jesteś uległy tym pobudkom, będziesz miał dobre i czyste sumienie (1Tm 1,5). Jeśli pogardzisz nimi, sumienie twoje będzie obciążone (Hbr 10,22). Innymi słowy sumienie jest jak alarm, którego używa Bóg, aby nas uczulić na fakt, że coś jest złe. Każdy ma sumienie, lecz jeśli chodzi o rozróżnienie tego co słuszne i tego co złe, każde sumienie może poświadczać co innego. Czasami alarm sumienia dzwoni nie wtedy, gdy powinien i wówczas jest to fałszywy alarm.

Nasze sumienie nie kieruje się rozumem, lecz po prostu tym co uważa za słuszne. Możemy próbować je uciszyć, „przekupić” lub zaprzecić się go, lecz jeśli to uczynimy, wzrośnie napięcie w naszym życiu. Przez jakiś czas będziemy mogli przykryć to napięcie, lecz ostatecznie wyjdzie ono na powierzchnię, często w postaci choroby lub goryczy. Bóg dał nam sumienie, aby pomóc nam być posłusznymi Jemu. We właściwy sposób sumienie działa zawsze tak, by pokazać nam kiedy czynimy coś, co się Bogu podoba, a kiedy postępujemy odwrotnie. W naszym stanie człowiek nie zawsze ma

sumienie, które odzwierciedla Bożą doskonałą wolę. Ludzie w dzieciństwie wychowywani są w różny sposób i kiedy wzrastają, ich sumienie kształtuje się. To zaprogramowanie naszego sumienia może być w zgodności lub nie, z tym, czego oczekuje Bóg.

To czym jest karmiony nasz umysł, będzie określało funkcjonowanie naszego sumienia, ponieważ jest ono jak komputer i będzie przekazywało nam tylko wtedy właściwe odpowiedzi, gdy będziemy je zasilać odpowiednimi informacjami. Bóg chce przeprogramować nasze sumienie tak, aby działało jak przewodnik lub kompas, który wskazuje Bożą drogę za każdym razem, gdy musimy podjąć decyzję. To będzie ograniczało nasze nieposłuszeństwo i pomoże nam czynić Bożą wolę. Musimy pozwolić Bogu przemienić nasze sumienie przez Słowo Boże i odnowienie naszych umysłów, a to wymaga czasu.

3. Boże granice

Ludzie mający słabszą wiarę i sumienie potrzebują zasad, według których mieliby żyć, aby powstrzymać się od czynienia złych rzeczy. To oznacza, że często stosują ograniczenia, które nie są w zupełności Boże, lecz są dla nich pomocne. Ich sumienie jest ukształtowane tak, aby pomóc im pozostać w tych granicach. Paweł Apostoł mówi nam, abyśmy nie przekraczali ich, szczególnie z powodu nacisku ze strony innych, ponieważ czyniąc tak, grzeszymy (Rz 14,23).

Ludzie z silnym sumieniem opartym na Słowie Bożym nie potrzebują tak wielu ograniczeń w swoim życiu, ponieważ ich sumienie wyznacza Boże granice. Jest to wielce pomocne w zachowaniu posłuszeństwa wobec Boga. Właściwie uzdalnia nas to do życia przez wiarę (Rz 14,23). Zapamiętaj, twoje sumienie jest Bożym alarmem. Jeśli on dzwoni, to sprawdź czy Bóg nie wskazuje ci czegoś, co jest niewłaściwe. Sumienie jest Bożym zabezpieczeniem wbudowanym w nasze życie.

4. Co dzieje się w czasie nawrócenia?

Aby doprowadzić do nawrócenia, Duch Święty używa naszego sumienia, byśmy poczuli się winni. To jest Jego praca, aby przekonać świat o grzechu, sprawiedliwości i sądzie (J 16,8). To Jego przekonywanie doprowadziło cię do Chrystusa. Prawda Ewangelii posiana w twoim życiu oświeciła twoje sumienie i doprowadziła cię do nowej świadomości grzechu, której nie miałeś poprzednio. Nasze sumienie jest bardziej świadome Bożej drogi, im więcej Bożej prawdy poznajemy. Nie oznacza to, że czujemy się bardziej winni, raczej kiedy nauczymy się chodzić Bożą drogą odkryjemy, że mamy więcej wolności (1Kor 8,7-8). Musimy być napełnieni poznaniem Bożej woli (Kol 1,9).

5. Czy ważne jest, aby mieć czyste sumienie?

Nasze zbawienie wyzwala nas z potępienia (Rz 8,1). Jeśli jednak twoje sumienie nie jest czyste, wtedy będziesz zawsze pod potępieniem i poczuciem winy, a to będzie miało wpływ na:

a) Twoją relację z Bogiem

Grzech blokuje naszą społeczność z Bogiem, gdyż czujemy się nieczysti w obecności Świętego Boga. Nie jesteśmy w stanie, mówiąc przenośnie, spojrzeć Bogu w twarz. To również powstrzymuje nas przed pełnym przyjęciem Bożej miłości do naszego życia. Jeśli będziemy mieli problem z naszym sumieniem, wtedy będziemy czuć się niegodni i prawdopodobnie jakiś grzech, z którym należy się rozprawić będzie w naszym życiu. Kiedy jesteśmy już oczyszczeni z grzechu i mamy czyste sumienie, wtedy możemy śmiało stanąć przed Bogiem ponownie wiedząc, że nie ma niczego, co mogłoby nas potępić. Wówczas będziemy zdolni do przyjęcia Bożej miłości w naszym życiu.

b) Twoją wiarę

Silna wiara i nieczyste sumienie nie idą w parze (Rz 14,23).

c) Twoje życie modlitewne

Jeśli twoje sumienie jest skażone przez jakikolwiek grzech, wtedy Bóg będzie próbował doprowadzić cię do poprawy, aby twoje sumienie ponownie było czyste.

d) Twoje pragnienie Słowa Bożego

Nieczyste sumienie okrada nas z pragnień Bożych rzeczy, łącznie ze Słowem Bożym.

e) Twoje świadectwo

Szatan będzie próbował cię przekonać, że jesteś obłudnikiem i jeśli masz obciążone sumienie, nie będziesz miał rezultatów w świadczeniu o Jezusie.

6. Jak zachować czyste sumienie, wolne od obciążenia winą?

Nasze sumienie może być czyste i wolne od winy. Krew Chrystusa jest wystarczająca, aby zmasać wszystkie nasze grzechy, uspokoić nasze sumienie i sprawić, że będzie ono jak nowe. Aby skorzystać z oczyszczającego dzieła Chrystusa, musimy podjąć cztery kroki:

a) Natychmiastowe wyznanie grzechu

Uczyn to natychmiast, gdy uświadomisz sobie grzech (1J 1,9), który zaciemnia nasze sumienie w taki sposób, że nie możemy zbliżyć się do niebiańskiego Ojca z czystym sercem i ufnością ducha. Poprzez modlitwę, której nauczał Jezus „Odpuść nam nasze winy”, możemy trwać blisko Boga (Mt 6,12).

b) Zaufaj obietnicy oczyszczenia

Bóg jest wierny i sprawiedliwy i chce nam przebaczyć oraz usprawiedliwić (1J 1,9). Nasze sumienie jest oczyszczane przez krew Jezusa. To nas całkowicie uwalnia od poczucia winy. Jeśli jakakolwiek «wina» pozostaje, jest ona od złego, który próbuje nas oskarżać. Powinniśmy się temu oprzeć i odrzucić, gdyż to nie pochodzi od Boga.

c) Bądź posłuszny swojemu sumieniu

Powinieneś uczynić więcej niż tylko wyznać swoje upadki. Musisz przestać grzeszyć (Jk 1,22). Powinieneś postępować tak, jak ci dyktuje sumienie. Oczywiście tylko wtedy, kiedy wiesz, że to jest Boża droga.

d) Chodź w światłości (1J 1,7)

To znaczy bądź otwarty na Boga, wrażliwy na Ducha Świętego i gotowy do natychmiastowego posłuszeństwa, gdy Bóg daje ci poznać swoją wolę. Apostoł Paweł powiedział: *«Przy tym usilnie staram się o to, abym wobec Boga i ludzi miał zawsze czyste sumienie»* (Dz 24,16). My powinniśmy czynić podobnie.

7. Zatwardziałe sumienie

Jeśli ktoś świadomie ignoruje swoje sumienie, staje się ono zatwardziałe i przestaje reagować. To miał Apostoł Paweł na myśli pisząc: *„Naznaczeni w sumieniu piętrem występku”* (1Tm 4,2). Jest to bardzo niebezpieczna sytuacja, gdy zaczniemy czynić wszystko co nam się podoba, a jeśli pozostaniemy w takim stanie, będziemy zgubieni na wieki. To jest tak, jak w sytuacji nie odczuwania żadnego bólu. Ból ostrzega nas przed zagrożeniem: bez tego ostrzeżenia moglibyśmy ponieść wielką szkodę. Twoje sumienie jest jednym z najbardziej pomocnych i skutecznych narzędzi, które otrzymałaś od Boga, aby żyć we właściwej relacji z Nim.

8. Pytania i punkty do dyskusji

- Czy ważne jest abyś wiedział, że twoje grzechy są przebaczone i masz czyste sumienie?
- Czy jest coś, czego Bóg nam nie przebaczy?
- Czy Bóg naprawdę zapomina, że popełniliśmy grzechy, jeśli wyznaliśmy je i poprosiliśmy o przebaczenie?
- Co powinniśmy zrobić, jeśli brat zgrzeszy przeciwko nam? (Łk 17,3-4)
- Kto powinien pomóc człowiekowi, który upadł duchowo lub zgrzeszył? Z jakim nastawieniem i w jakim duchu powinniśmy poprawiać grzeszącego brata? (Ga 6,1)
- Dlaczego Bóg wymaga, abyśmy przebaczyli innym, nawet jeśli oni są w błędzie?
- Spisz imiona tych, którym nie przebaczyłeś. Poproś, aby Bóg przywiódł ci ich na myśl. Postanów teraz przebaczyć każdemu z nich. Poproś, aby

Bóg dał ci ducha przebaczenia, byś mógł wyrzucić wszelki gniew i gorycz ze swojego serca i zamiast tego wypełnił twoje serce swoją miłością.

- h) Dlaczego nieposłuszeństwo wobec sumienia wywołuje napięcie w naszym życiu?
- i) Dlaczego wielu ludzi w świecie czyni to, co im się podoba i nie mają poczucia winy z tego powodu?
- j) Upewnij się, że masz czyste sumienie. Jeżeli nie ma nic co by cię niepokoiło, to nie wyszukuj tego, czego nie ma. Jeśli nie masz wyraźnego świadectwa, że wszystko jest w porządku, módl się modlitwą Dawida z Psalmu 139,23-24. Gdy Bóg ci odpowie, to podejmij cztery kroki wymienione w tej lekcji.

9. Podsumowanie i zastosowanie

- a) Boże przebaczenie jest dla nas dostępne darmo, kiedy wyznajemy Bogu nasze grzechy.
- b) Krew Jezusa umożliwia przebaczenie i czyni nas czystymi i prawymi w oczach Bożych.
- c) Pokuta jest przemianą umysłu i kierunku. Pismo Święte mówi, że pokutę musimy udowodnić naszymi czynami (Mt 3,8; Dz 26,20). Przebaczenie innym bez względu na to, jak zawinili, jest częścią naszej pokuty jako uczniów Jezusa.
- d) Bóg nam wiele przebaczył i oczekuje od nas, że my przebaczymy innym w ten sam sposób (Mt 18,21-35; Łk 6,37-38).
- e) Nasze sumienie jest Bożym dzwonkiem alarmowym i musimy pozwolić Bogu zaprogramować go właściwie, aby nas kierował według Jego drogi.
- f) Nasze sumienie wyznacza granice bezpieczeństwa w chodzeniu Bożą drogą.
- g) Lekceważenie naszego sumienia jest tak niebezpieczne, jak lekceważenie bólu. Zwykle doprowadzi nas to do wielkiej szkody.
- h) Nasza pewność przebaczenia od Boga, oczyszcza nasze sumienie i wyzwala nas z poczucia winy.